

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Rim 11. V današnji seji komore je več poslancev stavilo vprašanje, da-li je italijanska vlada volje posredovati pri ogerski vladi, da se v ogerskih časniki zaustavijo napadi na italijanska vina. Minister za vnane stvari, Canevaro, je odgovoril, da je vlada že storila potrebne korake, da varuje trgovino pred neopravičenimi napadi, da pa ji manjka sredstev, s katerimi bi se bilo moči braniti napram inozemskim novinarjem.

Pariz 11. Na konferenci, katero je sklical Quesnay de Beaurepaire, je izjavil isti, da je vlada napravila velik pogrešek, ker je samo Zolo postavila na zatožno klopi radi njegovega članka P' accuisse. Istotako bi bila morala postopati napram Mattieu-u, Dreyfusu, Scheurer-Kestner-ju in proti vsem, ki so zakrivali boj proti armadi. Quernay je protestoval proti žaljenju, ker je storil svojo dolžnost. Afera Dreyfus, je rekel govornik, se bliža svojemu koncu, vlada pa bi morala skrbeti, da ista ne nastane vnovič, sicer homo mi govorili glasneje. Govoru je sledilo veliko pritrjevanje.

New-York 11. Vsled ustaje, ki je nastala pod vodstvom generala Reyes-a, je dal predsednik države Nicaragua zapreti vsa atlantska pristanišča.

Washington 11. Z ozirom na potrdilo mirovne komisije je predsednik Mac Kinley poslal na kongres poročilo, katero zahteva nujno, naj se napravi podvodna zveza (kabel) z Filipinami.

London 11. Iz Washingtona poročajo listi, da je predsednik komiteja za porabo državnih dohodkov, Cannon, minoli četrtek izjavil v zbornici reprezentantov, da ako se ne bode štedilo bolj, bode v bodočem letu neizogibno treba izdati novih obli-gacij. Nadalje je rekel, da je državni tajnik cenil primankljaj minolega računskega leta, zaključenega z dnem 30. junija, na 192 milijonov dolarjev, v kar pa ni všteti 20 milijonov, katere je plačati Španiji za odstop Filipin, kakor tudi ne izredni izdatki za armado in mornarico. Tudi nabava dva-

najstih vojnih ladij poviša primanjkljaj. Vsled tega se zdi vladi potrebno, da ostanejo davki za vojno v veljavi še za dve leti.

Madrid 11. Najviši vojni sodni dvor je dovolil, da se Cervera in kapitan Moren zasledujeta sodno radi uničenja španske eskadre pri Santijago. Vsled tega se bode zahtevalo od komore, naj izroči Morena, ki je poslanec.

Cetinje 11. Posvetovanja glavarjev Albancev v Ipeku se nadaljujejo. Število prvih znaša blizo 400. Velikaši iz Skadra in Uebesküba niso zastopani. Miridi so zasedli vso uhode v Ipek, da zabranijo vsakomu, ki bi hotel priti tja.

Manifest čeških poslancev.

Izvrševalni odbor državnih poslancev čeških je izdal razsežen manifest do naroda češkega, čegar vsebina je bistveno nastopna:

Borba naroda češkega za enakopravnost svojega jezika se je zaključila s tem, da se je razširila veljavnost tega jezika v občevarju državnih oblasti. S tem pa boj še ni izvojevan. Po svojih naravnih pravih in po zgodovinskem razvoju bi imel ta jezik, ker je jezik večine, pravico do prvenstva v javnem življenju v kraljestvu Češkem. Toda češki narod ne zahteva predpravic, ampak le enakoveljavnost z nemščino.

Veliki del zastopnikov naroda nemškega pa vztraja trdovratno na krivični zahtevi po narodno-nemški hegemoniji in nadvladavi, a hudo jim je, ker se nemška supremacija — zbok naravnega razvoja stvari — ne da vzdržati brez nasilja in krivice. Iz tega uzroka so nemški poslanci na levi zapričeli boj proti jezikovnim naredbam — boj terorizma, izsiljevanja, da bi zopet ustanovili gospodstvo manjšine nad večino. Da-si so se Badenijevе naredbe odpravile, da-si sedanje naredbe po drugi formuli urejajo pravice jezikov, vendar so opozicijske stranke ostale v svoji trdovratnosti ter izpodkopujejo podlage parlamentarnega in konstitucionalnega

svoj glas kar na debelo. Že z ceste sem te čul, kako se dereš.

»Pardon amice«, ga je zavrnil Janko užaljeno, »derem se pa ne. Če pojem in kaj pojem, to ne briga nikogar in tudi tebe ne, da boš vedel.«

»Ej, ej pa si prebito slabe volje danes!«

»Kaj bi ne bil, vruga! No, ko bi vedel ti,« je vzdihnil Janko in tužno naslonil glavo v dlan.

Lojzeta je silil smeh, ko je Janko tako patetično izdihnil.

»Menda ne bo sile, zaljubljen menda nisi.«

»Bil, bil, fante.«

»A — a? In meni nič povedal, ta je lepa!«

»Da bi norce bril iz mene, misliš?!«

»Naka, tak pa nisem, saj me poznaš! Toda zdaj se mi vendar lahko izpoveš.«

»A je precej dolga izpoved.«

»Nič ne de.«

In Lojz se je zleknil po klopi, porinil roke pod glavo in uprl svoje modre oči sanjavo v črni zakajeni strop. Tako je poslušal on najraje trdeč, da mu gre najbolj »do sreca«.

»Naj bo no, samo ne moti ne! je dejal Janko.

In potem je ustal, stisnil roke v žep vstopil v sredo izbe in začel z globokim, navdušenim

življenja. Od absolutizma se nadejajo več dobička, nego pa od pravičnosti in svobode.

Krivda teh strank je, da parlament ni mogel priti do nikakega plodnega dela. Obnemoglost parlamenta slabi naše stališče nasproti Oggerski ter onemogoča vsako delo za koristi poljedelstva, obrtnega stanu, industrije in trgovine, in to toliko češke, kolikor nemške. Onemogočeno je tudi vsako prizadevanje za pomnoženje državljan-skih svoboščin.

Češki poslanci niso kratili političkih pravic in svobode, ko so branili pravice večine in manjšine pred terorizmom.

Po obnemoglosti dunajskega parlamenta je zopet podan nov dokaz, da sedanje ustavne uredbe niso sposobne za to, da bi ustrezale različnim od-nošajem zgodovinsko-politiških individualitet kra-ljestev in dežela v tej državi, ampak da iste kršijo pravice posamičnih narodov in otežujejo njihov razvoj. In tako je država, ki je postavljena semkaj od previdnosti, da bodi mejnik med zapadom in vzhodom, ki naj bi bila trdnjava in pravična zaščitnica svojih narodnosti — tako je ta država, o kateri je rekel Palaucky, da bi se morala ustvariti, ako bi je ne bilo, razdejana in oslabiljena, ker jedni nočejo privoščiti drugim jed-nakega mesta na solnčni strani pravice.

Naravno je bilo torej, da državni poslanci če-ški niso mogli videti v nadaljevanju državnozbor-skega zasedanja jamstva za rešenje sedanjih ho-matij. Ta ustavna kriza se da rešiti le tako, ako se javne oblasti države povrnejo na one podlage, na katerih jedinih je nadaljni obstanek državne zveze habšburške zavarovan proti vsem prizadevanjem od zunaj in znotraj: ako se povrnejo k pravici v vsem državnem organizmu.

Manifest se obrača potem do naroda češkega s pozivom, naj ima pred očmi resnost položaja in naj objektivno sodi odnošaje, v katerih živimo.

Češki poslanci so sodelovali na snovanju se-danje večine na podlagi ukupnega programa. Tej

glasom samovestno pripovedovati, kakor poslanec, kadar razlaga volilec svoje vrline in zasluge.

»No, bem! Bilo je nekoč prav lepo, jasno popoldne, letos o Veliki noči namreč. Bil sem takrat pri neem ljubljanskem odvetniku ne baš sijajno a vendar precej dobro plačani stenograf. Tisto lepo osodepolno popoldne me je neslo z neem prijateljem gori na Rožnik. Bil sem precej sentimental, zato sem pogledal vsako punico več, nego je bilo treba. Čital sem tiste dni neko de-belo moderno knjigo. Pisec je bil seveda deka-dent. Zato sem bil jaz one dni precej boležljivih živcev.

Na Rožniku sva sedla, izpila vsaki par ko-zareev črnine in postala precej židane volje. Toda v tistem trenutku je vstopil kedo? — prava pravecata živa junakinja onega romana, s katerim sem si jaz one dni razširjeval svoje duševni ob-zorje. Rudečkasti lasje, bela polt, dolge, bolestne poteze, udrte oči tenka fina usta in dolg, vitek, suh stas. Za njo sta seveda prijadrala debelušna mama in okrogel papaček in potem je sedla vsa trojica nama vis-a-vis.

(Pride še).

PODLISTEK.

Moderna ljubezen.

Spisal Poluka.

...»Dav' to noč je slanica pala...«

Oh kako je pel to pesem! Vi si tega še predstavljati ne morete. Tako z čuvstvom, z ognjem, kakor more peti dvaindvajsetletni stud. iur., kadar ga je prijala kaka sentimentalna muha, Tako ža-lostno je povzel

Men' pa je za dekle moje,

Če me ona zapusti...«

da je še mačka, ki je ravnokar polizala celo skle-dico mleka, sočutno zamijavkala najnežnejši svoj — miav. In to ni kar si bodi.

On, naš junak, črnolasi Janko Križ pa je gonil svojo »Dav' to noč...« zdaj v basu, zdaj v tenorju, da ga je malone grlo bolelo. Že je hotel radi lepšega preiti v ono rahločutno

„Imel sem ljubico,

Pa sem jo zgubil“

ko se vrata odpro in se je prismejal v izbo njegov intimus, Zaplatov Lojze, ki je tudi študiral tam na Dunaju rimsko pravo.

»Menda te luna trka ali ka-li, da poskušaš

večini so ostali zvesti, ker so uverjeni o potrebi vzajemnosti strank na desnici. Češki poslanci vidijo pa v tej zvezi tudi za bodočnost najzanesljiveje jamstvo v to, da se stvari ne razvijejo v nasprotstvu z načeli desnice in na škodo v istej zastopani narodnosti. Ukupno z drugimi narodnostmi bodo torej češki poslanci delovali na to, da se ta ukupni program tudi praktično izvrši v državnem organizmu.

Kolikor so dosegli češki poslanci v jezikovnem pogledu, se ni zgodilo na škodo Nemcev, kajti dajejo Čehom le, kar jim gre, in ne jemljejo Nemcem ničesar. Ti vspehi pa ne smejo zaustaviti nadaljnega dela, dokler ne bo dosežena popolna enakopravnost obeh jezikov. Le na podlagi teh načel je možna sprava.

Nepriistranski opazovalec mora strmeti, da ob zatonu 19. stoletja še vlada toliko sovraštvo med dvema toli naprednima narodoma. Vendar pa se je ta boj v zadnjih desetletjih premaknil že v toliko, da bi trebalo le nekoliko dobre volje, da bi se našla formula za poravnavo tega spora.

Ali naj se zgodi, kar hoče, češki poslanci ostanejo zvesti svojemu državnopravnemu prepričanju. Da se odvzame narodnemu boju ostrina, da se omogoči zakonodajno delovanje na gospodarskem in socialnem polju — v to je potrebno, da se razširi delokrog dež. zbora češkega, da se pomnoži samouprava glede na zakonodajo in javno upravo. Da pa bodo poslanci o razreševanju sedanjih homatij mogli vreči na tehtnico vso svojo veljavo, v to je neizogibno potrebno, da je narod popolnoma jedin!

V resnih časih živimo in priče smo nenavadnemu gibanju v vrstah zastopnikov nemškega naroda. Vse njih stranke se pripravljajo za odločilen napad. Proti narodu češkemu se organizuje jedinstvo Nemcev v Avstriji. Ako torej narod češki v teh pomembnih in nevarnih časih hoče ohraniti, kar je dosegel in ako si hoče pomnožiti jamstva za svoj obstanek, potem se mora — oprt na svojo naravno moč in svoje pravo — pripraviti za ukupno obrambo, za ukupno zmago!

Vsako cepljenje v sedanjem trenutku bi pomenjalo slabenje naše pozicije in bi služilo v podkrepitvenje vojne, ki se je zapričela proti nam. V interesu naroda in svete stvari njegove pozivlja manifest, naj se narod, navdušen za svoje cilje — združi v jedno falango.

Češki poslanci, katerim je poverjeno zastopstvo najvišjih interesov, gledajo v bodočnost zaupljivo in pripravljeni. Češka stvar mora zmagati konečno, ker je stvar pravice in pravičnosti. Toda najzanesljiveja garancija za zmago je v zloženem narodu češkem. Češki poslanci bodo vršili svojo patrijotičko dolžnost. Pravico pa imajo zahtevati, da jim narod v teh usodnih časih daje ono zaupanje, ki je neizogiben pogoj političkega vspeha. Le v takem soglasju med zastopniki in vsemi sloji naroda leži njega moč, ki tudi v najnevarnejših časih ustvarja možnost vspeha.

Politični pregled.

TRST. 13. februarja 1899.

Trozveza — star klavir! Nekje smo čitali te dni, da je trozveza kakor star klavir. Hranijo ga pač še v hiši, a ne igrajo več nanj. Izborna primera je bila to. Konflikt, ki je bil navstal med našo in berolinsko vlado radi brutalnega izganjanja naših podanikov iz Prusije in razni drzni poskusi v rimski komori, da bi terorizovali naše notranje politično življenje, so pač dovolj dokaza, da je ta — trozvezni klavir res že star in razglašen. A bil je tak že od istega hipa, ko je pvišel iz tovarne navihanega Bismarcka. Zgodovinske tradicije, ukoreninjeno čutstvovanje, navskrižni si interesi, nasprotujoči si — cilji, vse to provzroča vedno, da je bila hreščeča disharmonija med akordi iz tega klavirja. Ali Bismarek je hotel imeti ta klavir, ker ga je neizogibno potreboval — za-se in za svojo Velikonemčijo. Da pa se je pokrivala disharmonija v akordih, je po svojih diplomatskih in novinarskih hlapcih dajal nabijati na veliki boben: o nevarnosti panslavizma, o nevarnosti Rusije in Francije za evropski mir itd. itd. Bismarek je umrl in veliki boben ne funkcionira več tako točno. Disharmonija postaja vedno očitnejša. Klavir je še v hiši, ali domačini nimajo več prejšnjega veselja

žnjim. Velikemu bobnu je počila koža zlasti na avstrijski strani, ko so jeli polagoma uvidevati, da na ruski strani ni tiste nevarnosti za nas, pred katero nas je baje hotela braniti trozveza, a tudi od strani Francije se nam ni bati ničesar hudega. Če pa Nemčijo kaj srbi na elzaško-lotaringiški plati, no, pa naj se čese — ona sama! Tako bi menili mi. In ta Italija! Ta naj bi nas branila, ko je vendar očito, da nam hoče vzeti, ko toli ljubeznjivo obrača svoje oči v naše „neodrešene“ pokrajine. Taka muzika naj bi ugajala komu! No, klavir je res razglašen in ni več za rabo. Po akordih iz takega klavirja ne moremo preizkati mi svojih avstrijskih kosti. Čas bi bil že, da bi tudi zadnji šušmar med avstrijskimi državniki nehal brenkljati na te tipke. Pustimo ta klavir in vzmimo ga na ogenj!

Čisto — herostratstvo. Iz Zagreba nam pišejo: Hudo je človeku, ako mora brskati po lastni, krvaveči rani. Hudo, ker — boli! Tem huje, ako vidimo, kako se sovražnik naš naslaja v divjem veselju na naši bolezni. Taka odprta rana so žalostne razmere med onimi, ki se ali bi se morali ukupno boriti proti kali naše bolezni, proti zistemu, ki ovira razvoj in napredek našega naroda hrvatskega. Te razmere so take, da jačijo sovražnika, mesto da bi ga ubijale. V razmerah med opozicijskimi skupinami v saboru hrvatskem je zrealo, v katerem nam odsvita v vsej svoji grozi stari naš slovanski greh: da smo najsrdečiji tedaj, kadar pobijamo svojca — sebe, svojo kri.

To vidimo na razpravah v našem saboru. Nikdar nisi zastopniki takozvanega »čistega starčevičjanstva« tako srditi, nego tedaj, kadar se je oglašil kdo iz družbe opozicijske skupine — iz koalirane opozicije. Takrat kar lete psovke, očitavanja, obrekovanja. In oni drugi, mameluki nesrečnega zistema, se smejejo v pest. In tisoč vzrokov imajo, da se smejejo. Saj so te razmere v opoziciji steber, na katerem sloni njihovo gospodstvo.

Na razpravi dne 1. t. m. smo doživeli prizorov, ki so morali vsakemu pravemu rodoljubi hrvatskemu prignati v lice rudečico jeze in srama. Govoril je člen koalirane opozicije posl. Banjavčič. Neizprosno je žigosal sedanji zistem na Hrvatskem. Zajedno pa je svaril »čiste«, naj ne napadajo tako brezobzirno onih, ki so z najboljšimi nameni sklenili »nagodo« z Ogersko. Če so tudi morda kaj grešili, prosil je, naj se ne pozabi na pregovor: errare humanum! Ako so naši predniki grešili, glejmo raje, da popravimo mi. Nedostojno pa je, napadati može, ki se delali v prošlosti. Malopridnež je oni, ki svoje umne sile nateza v to, da zasleduje le vse ono, kar je graje vredno na možeh iz zaslužnih in velikih dob. Tu je menil govornik v prvi vrsti biskupa Strossmayerja. In v tem hipu se je našel med »čistimi« mož, David Starčević, ki je vskliknil: **Izdajice** so zaslužni!

Strossmayer — izdajica svojega naroda! O političnih nazorih velikega biskupa ima lahko vsakdo svoje menenje. Tudi nasprotujemo lahko njegovim nazorom. Ali izdajica — on, ki objema narod z vsem ljubečim srecem svojim, ki je posvetil sebe, svoje imetje, svoj upliv in ugled le narodu svojemu, on, ki je ustvaril temelje malone vsemu, kar ima narod hrvatski kulturnega in z čemer se more ponasati pred civilizovanim svetom, on, ki ne pozna druge svrhe dragocenemu življenju svojemu, nego sijaj hrvatstva — on izdajica! Takov vzklik iz ust Hrvata, in celo takega, ki se prišteva najčistijem! Ali ni to herostratstvo! Ali ni to žalosten posnetek onega najžalostnejega izgleda iz zgodovine, onega Herostrata, ki je zapalil Artemizin tempelj samo zato, da je svoje ime ostavil potomstvu?!

Avstro-Ogerska in Črnogora. Od nekdanj je že tako v naši Avstriji, da izvestni diplomatski krogi in žnjimi — to se ume — vse slavofobno novinstvo niso nikoli tako občutljivi za svojo čast in ponos, nego tedaj, kadar pripravljajo kako akcijo proti mali — Črnogori. V takih slučajih jih je kar sama bojevitost, in sicer taka, ki ni v nikakem razmerju z zahtevami znanega pregovora: noblesse oblige. Gorečnost teh krogov je v takih slučajih včasih tolika, da mala Črnogora dobiva po hrbtu radi grehov, katerih — ni storila! In potem imamo mi blamažo in ne Črnogora.

Senaj imamo zopet takov boj. Vsa oficijozna vojska je po koncu, ker je baje črnogorski list »Nevesinje« neprijazno pisal o Avstriji. K tej najno-

veji vojni opaža »Information«, naj bi se ti listi zagotovili popred, da-li so dotični članki tudi res izišli in kje?! Tu se spominjamo neke tragikomične epizode — pravi »Information« — ki se je bila dogodila v minolem letu. Tudi takrat so z vso ljutostjo streljali proti nekemu, baje v uradnem listu črnogorskem izišlemu članku, kateri članek pa ni nikdar zagledal luč tega sveta. Takrat je bilo mnogo smeha o tem prigodku, ali smeh je veljal — Avstriji.

Iz sabora hrvatskega. Minole sobote se je večina zopet ovekovečila s tem, da je podala nov dokaz, da ni drugega nego nabiralnica glasov za predloge in sklepe, kakoršnjih si želita vlada in zistem. Ono glasovito volitev v Pisarovini, ko se je dogodilo nečuvno in v zgodovini volitev skoro da brezprimerno nasilje od strani vladnega komisarja, ono volitev, ko je komisar jednostavno zabranil dve opozicijski kandidaturi, prisilivši s tem kakih 300 nezavisnih volilcev, da so ostavili volišče, zbok česar je bil vladni kandidat izvoljen od par nevednih kmetov in kakih 30 uradnikov, ono volitev, proti kateri je opozicija nabrala ogromnega, uduševalnega materijala — ono volitev, je slavna večina sabora potrdila, ne da bi se jej ganila vest. Dalje ne bi mogla več nobena zbornica v poniževanju same sebe. In našel se je katoliški župnik, ki je vsprejel takov mandat, vzlic prepričevalnim dokazom od strani tovarišev mu poslancev in — duhovnikov!! — Gospodine Vuksan, mi Vam — ne čestitamo!

Domače vesti.

Ob 50-letnici brzojava. Dvorano »Al Giardinetto« sta dičila kip našega vladarja in avstrijski orel Ob 8½ uri zvečer je bila dvorana natlačena. Gosp. vodja poštnega in brzojavnega urada, Konstantin, je pozdravil goste, pozval navzoče, naj pokažejo svojo udanost do presvetl. cesarja s trikratnim »živio« in dal je besedo gosp. višjemu kontrolorju Raspottnig-u, ki je, kakor predsednik za to slavnost izbranega komiteja in kakor predstojnik brzojavnega oddelka, pozdravil navzoče, vzlasti pa gosp. poštnega svetnika, vodjo pošte in brzojava, Felicetti-ja, na kar se je gosp. vodja zahvalil in napil slogi vseh uradnikov.

Na to je gosp. viši kontrolor Raspottnigg podal zgodovinski razvoj brzojava v Trstu, kakor smo že omenili v sobotni številki.

Na slavnost je došlo nad 60 brzojavk iz različnih krajev Avstrije, Nemčije in Italije.

Gosp. kontrolor Frank je razložil navzočim prvi brzojavni aparat in sicer Bain-ov, na katerem je on delal v mladih letih v Ljubljani na južni železnici. Gosp. Viturelli pa je pokazal navzočim nekoliko poskusov z najnovejšim aparatom in z aparatom brez brzojavnih prog ali žic. Tukajšne trgovinske hiše so za ta večer posodile 3 najstarejše brzojavke in sicer od leta 1851 od »Assie. Generali«, 1855 hiše Rayer & Schlick in od l. 1856 od hiše di Demetrio.

Umrl je v Kanalu gospod Fran Kofol, c. kr. davkar. Spoštovanima rodbinoma Kofol in Črne izrekamo svoje iskreno sočutje, duši pokojnika pa voščimo večni mir.

Umrl je v starosti 75 let občno spoštovani nadučitelj in šolski voditelj v Ribnici, gospod Jožef Raktelj. Deloval je kakor učitelj in organist nad 40 let v Ribnici.

V spomin dragega tovariša. Dne 8. t. m. popoldne je umrl tukaj po dolgem bolehanju Božič Ivan, sedmošolec na drž. realki. Kakor sin ubožnih starišev, vzrejen v slovenskem duhu, se je vrlo povzpél — skoraj do svojega cilja. A neposredno pred zaključkom njegovih studij so mu Patee pretrgale nit življenja na občno žalost njegovih skrbnih starišev, ki so mu takorekoč s krvjo pomagali do boljše bodočnosti. Pa tudi med svojimi sošolci je bil obče priljubljen, uzoren mladenič in vedno blagega srea. Pogreb se je vršil tiho, a častno dne 10. t. m. popoldne ob udeležbi gosp. ravnatelja, gg. profesorjev in vse šolske mladine iz realke.

Takó, dragi Ivan, rešen si zemskih tug! Luč nebeška naj Ti sije v večnosti.

In tudi ti, narod slovenski, žaluj, ko vidiš, da Ti padajo v grob nove žile moči prav tam, kjer bi jih potreboval najbolj.

Maskarada „Tržaškega Sokola“. Opozorjamo slovan občinstvo, da ta velika zabava prične ob 10. uri.

Za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda nabralo se je na »Brivčevem« večeru na šaljivi ameriški pošti 30 K 80 vin.

Za zastavo pevskega društva „Kolo“ je nabral »dr. Brenta« na velikem nabrežinsko-kraškodalmatinsko-herpeljsko-suhorskem večeru 3 K. Prej izkazano 361 K. 70 st. Skupaj 364 K. 76 st. Srčna hvala darovalcem kakor tudi »dr. Brenti« za trud.

Brzjav iz Devina. Grozen vihar blizu Benetk. Valovje me je skoraj pogoltnilo.

Komaj se rešil se svojim biciklom na Devinsko obrežje, padel v županovo gostilno, bil prijazno sprejet in pogosten.

»Odpustki« pa so »nafajhtani«, fdirbani.

Odbiekliram v Ljubljano po Kranjske »odpustke«, pridem radi tega 1 sekundo pozneje na »Sokolov semenj«.

Jih pozdravim

Napolitajnski odpustkar.

P. S. Med goraj omenjenim viharjem sta priplavala dva Amerikana na svojih cilindrih — katera sta menda konec vzela.

Grom, blisk, strela, ognjeno šviganje. Iz-pod Črnogore ob 5. zjutraj 63' 01" 009". Vse peklenške sile so bruhale svojo moč minolo noč na našo ladijo. Ob 11. uri je začel žvižgati od severa grozen piš. Nebo je postalo črno, morje temno-zeleno; valovi so se penili, ladija se je začela nagibati, valovje pa jo zalivati.

Ob 10. je zadel ognjen »šifafalj« kapitana Danglera v levo sree; revež je takoj cepnil po glavi v morje. Ko je videl krmilar, kake žalostne smrti je poginil siromašni kapitan, zgubil je ravnotežje tudi on in prekučil se je vznak v morje. Mej tem sta splezala na ladijo 2 morsk konja, ki sta evilila strašansko. Strojvodja je skoro zmrznil samega strahu, tako, da je zgubil vso sapo.

Ladja se je že potapljala, vse je vpilo od vseh potnikov se je rešilo le šest Angležev, namenjenih na »Sokolovo« maskarado.

Ti so se rešili le s pomočjo svojih cilindrov, na katerih so priplavali do obrežja.

Dr. Gould je zgubil skoro vse base, Mark Twainu je morski pes odgriznil skoro ves levi pavec na nogi. Tononu so odpali vsi nohti. Vsem drugim pa se grozno vrti v glavi. Fork, botanikar zelenih rastlin, in kratkovidni zvezdogled Dang pa se vrtita že skoro celo uro kakor brla.

Na možganih najbolj trpi Jon, ki so se mu skoraj strdili.

Vsled te nepričakovane nezgode pridejo Angleži še le ob 10³/₄ na pomol sv. Karla.

Prosim, da jim najmete 6 izvožčkov bolj mrhastih konj.

Božmaković,

vodja hotela „pri Opankah“ v Podgorici.

Sie transit gloria mundi! Kakor je bil prazen dosedaj ves predpust, tak je bil tudi večerajšnji corso. V tem ko je minole čase na večerajšnji dan doseglo karnevalsko rajanje blizo svoj vrhunec, je bilo večeraj toliko kakor nič. Kje so oni časi, ko so italijanska gospoda metali na ulice stotake v obliki konfetov in gotovega denarja, kje so tisti časi, ko se je evet meščanstva udeleževal tega »narodnega slavlja«, kje so tisti časi, ko so se vozile na Corsu stotine in stotine najelegantnejših ekipaž?! Vse je minolo, vse. Izginilo je zlato, in ostale so same umazane pene. Večeraj so se podile le bolj ali manj nedecentne maske, ki so uganjale svoje še bolj umazane šale, a mesto sladčice so padali le trakovi iz papirja, največ v — italijanskih barvah. Sie transit gloria mundi: »narodno slavlje je postalo — grda karikatura!!«

Izum slovenskega ključavničarja. »Slov. Narodu« poročajo: Na Ljubnem v Savinjski dolini biva kakor ključavničar Slovenec iz Kamnika z imenom Gregor Jerman, ki je po 40letnem premišljevanju in delu izumil stroj, kateri se suče brez pomoči para, vode ali ognja, ampak le na podlagi teže na čuden način sukajočih se krogel. Žal, da je mož v svoji ravnodušnosti bil nepreviden in razkazoval iznajdbo drugim osebam, katere so, uporabivši njegov načrt, strastno se dela poprijele in sedaj na to delajo, da izkoriščajo dolgoletno delo izumitelja. Izumitelj, ki je brez sredstev, si seveda ne more pomagati, in tako bode njegov trud le drugim v korist.

Za jubilejno dijaško ustanovo došli so nadaljnji darovi:

Poprej izkazanih	3678 gl. 16 nč.
Nadlišek Márica	1 " — "
Fonda Josip	1 " — "
Vatovec Josip	1 " — "
Mavsoner Ivan	1 " — "
Rajčević Amalija	1 " — "
Glesič Ana	1 " — "
Godina Franjo	1 " — "
Pelicon Franjo	1 " — "
Fonda Virginija	1 " — "

Skupaj 3687 gl. 16 nč.

Nadaljne darove sprejema blagajnik dr. Gustav Gregorin v Trstu (Via Molin piccolo štev. 3).

V obrambo veleč. župnika Černe-ta v Barkovljah. Svojedobno sta progressovski »Indipendente« in socijalistični »Lavoratore« hudo napadla veleč. gosp. župnika Černeta v Barkovljah na njegovi časti. Gospod župnik je doposlal obema listoma primeren popravek. »Indipendente« je takoj priobčil ta popravek, »Lavoratore« pa niti ga ni hotel sprejeti. Vsled tega je rečeni gospod župnik uležil tožbo proti uredniku Camberju in je bil poslednji tudi res obsojen v primerno kazen. Dasi je bila odmerjena globa jako nizka, je Camber vendar uležil utok, katerega pa je deželno sodišče prošli teden zavrnilo in potrdilo razsodbo I. instance, obsodivši tožencea v povrnitev sodnih stroškov. Na vzklicni razpravi je povdarjal g. dr. Rybář, kakor zastopnik tožitelja, da se je »Indipendente«, dasi najradikalnejši list, v tem slučaju vedel lojalno in pošteno, dočim je Camber na oduren način odklonil popravek in da torej v polni meri zasluži prisojeno mu kazen.

Čemu je tega treba bilo?! V »Slovencu« od sobote čitamo nastopno izjavo: V zadevi mestne hranilnice ljubljanske. V polemiki proti »Slov. Narodu« spodletele so nam nekatere opazke glede mestne hranilnice ljubljanske, ki bi utegnile omajati zaupanje v ta denarni zavod. Izjavljamo toraj, da nimamo nikakega vzroka, dvomiti nad strogo solidnostjo in zanesljivostjo tega denarnega zavoda in da toraj navedbe in izvajanja naših člankov, v kolikor bi se mogle tolmačiti v zgoraj označenem neljubem smislu, s tem lojalno obžalujemo in prekličemo.

V osobni zadevi gospoda dr. Ivana Tavčarja. V polemiki zadnjih dni so nam spodleteli osobni napadi na gospoda dr. Ivana Tavčarja, ki se značijo kot huda razžaljenja njegove časti. Ker nimamo nikakega vzroka, dvomiti nad obžeznato osobno integriteto gospoda dr. Tavčarja, izrekamo, da svojo označeno pisavo obžalujemo in vse navedene osobne žalitve lojalno prekličemo.

Vredništvo »Slovenca«.

Opomba: Jednaki izjavi objavlja današnji »Slov. Narod« glede »Ljudske posojilnice« in glede osobne zadeve g. dr. Iv. Šušteršiča. Upamo, da je s tem za obe strani ta zadeva **častno** rešena.

V »Narodu« od istega dne pa nastopni izjavi. V osobni zadevi gosp. dr. Ivana Šušteršiča. V polemiki so nam spodleteli napadi na g. dr. Ivana Šušteršiča, ki se značijo kot huda razžaljenja njegove osobne časti. Ker nimamo nikakega povoda, dvomiti nad obžeznato osobno integriteto g. dra. Šušteršiča, izrekamo, da svojo označeno pisavo obžalujemo in vse navedene žalitve lojalno prekličemo. — Uredništvo »Slovenskega Naroda«. — Opomba. Jednake izjave objavlja današnji »Slovenec« glede mestne hranilnice in glede osobne zadeve g. dr. Ivana Tavčarja. Upamo, da je s tem za obe strani ta zadeva **častno** rešena.

V zadevi »Ljudske posojilnice«. Zapeljani po krivih informacijah, objavili smo v zadnjem času članke, ki sicer niso imeli namena, omajati zaupanje v »Ljudsko posojilnico«, ki so se pa deloma vendar tako tolmačili. Izjavljamo toraj, da nimamo nikakega vzroka, dvomiti nad strogo solidnostjo in zanesljivostjo tega denarnega zavoda in da toraj navedbe in izvajanja naših člankov, v kolikor bi se mogla tolmačiti v zgoraj označenem neljubem smislu, s tem lojalno obžalujemo in prekličemo. — Uredništvo »Slovenskega Naroda«.

Gospoda menijo torej, da je s tem stvar »častno« rešena. Bodi jim po njih volji! Toda,

ako je to častno za obe strani, da sti preklicali sedaj, kar sti pisali popred, potem pa moramo vendar vprašati: Zakaj ste pa pisali?! Čemu je tega treba bilo?! A tudi tega vprašanja ne bi stavili, ako ne bi se stvar precej živo dotikala tudi primorske kože. Tako pa že moramo spregovoriti resno besedo na desno in na levo.

Znano je, žal preznano, tisto ukoreninjeno nezaupanje v našem ljudstvu — vsaj pri nas v Trstu je tako, — do vsega, kar je domačega na polju gospodarske, kupčijske in finančne podjetnosti. Gg. v naši posojilnici vedo, koliko časa, koliko truda, koliko — skoro da, pretirane, drakonične strogosti proti vsem onim, ki imajo obveznosti do zavoda, je trebalo, da se je vsaj deloma zlomilo to nezaupanje in se je jela obujati vera v solidnost hranilnice.

Posledica temu je, da doseza naša hranilnica v zadnji čas lepih, nepričakovanih uspehov.

A mesto da bi naše novinstvo povspesovalo ta zdravilni proces probujanja v zaupanju, pa so v novejši čas jeli sumničiti z desne na levo in z leve na desno. To, o gospoda, je slana na ravno kar vspelo evetko zaupanja. Verujemo, da niso imeli slabega namena ni jedni ni drugi. Ali neprevidni so bili vsakako — obojni. Tako ne smemo dalje. Ako že vemo kaj konkretnega o nepristojnostih v katerem naših zavodov, iščimo drugih potih — in ne javnih — za mejsebojno svarjenje. Kajti s takim javnim napadanjem zadevljemo krive in nekrive in uničujemo zaupanje tudi do najsolidnejših zavodov. Ne pozabite, gospoda, da ljudstvo na sploh ne čita vseh naših novin, in tudi ko bi čitalo, ne ve razlikovati. Čitajo marveč le pojedince in še ti mnogokrat — slabo! Potem pripovedujejo dalje, iz muhe postaja konj, iz konja slon. Dvom se širi dalje, bolj in bolj in v nedoločeni obliki in slednjič sodi nevedno ljudstvo! — — — recimo: krivo! A sodba je taka, da ubija zaupanje!

Prosimo torej v imenu dobre stvari nekoliko več — previdnosti!

Okle slovenskemu občinstvu. Daleč od domovine, v tujih mestih je primorana naša visokošolska mladina tešiti svojo žejo po višji dušni izobrazbi — S kolikimi vsestranskimi težavami se mora boriti slovenski dijak v tujini, ve popolnoma samo oni, ki je prebil isto borbo. Od vseh pravic odrihan, preziran od kolegov gospodujočega naroda kakor vsiljivec, brez moralne podpore od faktorjev, ki bi mu jo morali nuditi, je slovenski visokošolec tudi gmotno v veliki večini navezan sam nase in na dobro srečo. Koliko dragega časa, zdravja in energije se mu pogubi v skrbeh za vsakdanji kruh! Koliko idealnih načrtov mora pasti samo vsled materialnega pomanjkanja! In koliko mladih duš plače za temi prekrizanimi načrti!

Slovenci, ne pozabite svoje mladine, ki sedaj še nima v domovini ognjišča prosvete, ob katerem bi se zbiral z navdušenjem in katerega pričakuje hrepené. Ne pozabite te našo sadike na tujem, gojite jo s požrtvovalno ljubeznijo — njen sad bo trgala narod!

Podporno društvo za slov. visokošolece na Dunaju ima lepi namen, lajšati bedo naših dijakov, študirajočih na dunajskih visokih šolah. Z veliko vnemo je deloval odbor s pomočjo občinstva vedno v dosego te svrhe. Letos pa se je število prosilcev izdatno pomnožilo, in pokazalo se je, da dosednji zneski ne ustrezajo več potrebam podpiranih dijakov. Podpisani odbor se obrača zato do vseh slovenskih mladino ljubov z nujno prošnjo: Spominjajte se naše vedeželjne visokošolske mladine, spominjajte se podpornega društva za slov. visokošolece na Dunaju ob vsaki priliki, zbirajte zanje na vseh shodih in sestankih — vaša je hvaležnost slovenske mladine in zavest, da ste prlpomogli mnogemu vzoru do uresničenja!

Odbor podpornega društva za slovenske visokošolece na Dunaju.

Nesreči. V ponedeljek popoldne je v kamnolomu Kneza in Tavčarja pri Trzinu na Kranjskem ponesrečil 25-letni Fr. Trzinar iz Depalje vasi. Utrgala se je bila težka skala ter ga zadela v hrbet tako, da je na mestu obležal mrtev.

Minole dni je utonila v potoku Krtina petletna hčerka železniškega čuvaja Jenkota iz Krtine na Kranjskem. Padla je z deske, ki je bila položena preko struge v vodo, globoko nad meter.

Poboj. Dne 5. t. m. popoldne so napadli štirje fantje posestnika Fr. Košaka in njegovega brata Janeza iz Pobečka, občine Žalna na Kranjskem, ko sta se vračala iz vaše gostilne. Prvemu so zadali toliko rano na glavi, da je umrl dva dni pozneje, ne da bi bil prišel k zavesti. Tudi bratova rana je nevarna. Zločince so že zaprli.

Samomor. V soboto po 3. uri popoldne je skočil 68-letni umirovljeni redar Matevž Comiech iz svojega stanovanja na Piazza della Barriera vecchia št. 6 skozi okno tretjega nadstropja na dvorišče. Nesrečnej si je razbil glavo in je obležal mrtev na lieu mesta. Mrtiča so odvedli v mrtvašnico pri sv. Justu. Comiechu se je poslednji čas nekoliko mešalo. Umrli zapuščala vdovo in ednega oženjenega sina.

Okrajna bolniška blagajna v Trstu. V minolem tednu je bilo prijavljenih 418 novih slučajev bolezni. Ozdravljenimi je bilo proglašanih 428. V zdravljenju jih je ostalo 1104. Med temi jih je 170, ki so oboleli vsled nezgode pri delu. Proti odredbam zdravnikov se je pregrešilo 131 oseb. Podpore se je izplačalo 12.285 kron 26 stot.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 29. januarja do včerajšnje nedelje, 4. februarja, umrlo je 53 moških in 54 ženskih, skupno 107 oseb. Lansko leto je umrlo ta teden 100 oseb. Doba umrlih je bila: 30 do 1 leta, 10 do 5 let, 9 do 20 let, 6 do 30 let, 4 do 40 let, 11 do 60 let, 32 do 80 let, 5 čez 80 let. Povprečno znaša umrljivost ta teden 33.5 od tisoč. Vzrok smrti so bile posebno naslednje bolezni: sušica v 15, bolezni v sapnikih v 28, vnetje čev v 1 od navedenih 107 slučajev.

Različne vesti.

Čudna pravda radi žaljenja časti. Iz Milana poročajo, da je komponist don Perosi, ki je priredil neki koncert, tožil milanski list »Lombardia« radi žaljenja časti, ker je poročal ta list, da ga je po nekem oratoriju poljubovalo več klerikalnih aristokratskih dam. Da bi se kdo čutil užaljenega, ako mu je kdo rekel, da so ga poljubovale ženske in to celo aristokratske, je vsekakor originalno.

Novine za bolnike. V severo-ameriških Zjedninjenih državah izhaja 20.000 časopisov. Med temi jih je šest, ki se tiskajo edino za take osebe, ki radi bolezni ne morejo in ne smejo iz sobe. Te novine urejujejo in izdajajo tudi sami bolniki. Novine pri-
našajo večinoma pisma, ki prihajajo v uredništvo od raznih bolnikov. Vsebina teh listov je večinoma tolažilna in zabavna. Bolniki tolažijo in zabavajo svoje sotrpine. Naravno, da ne manjka tudi listov, s katerimi bolniki tudi tožijo o svojih bolečinah.

Slikar Diefenbach hoče Dunaju, kjer je bival doslej, obrniti hrbet in oditi v Italijo. Slavni slikar ne more dobiti na Dunaju niti več — stanovanja. Diefenbach je čudak, živi ločen od drugih ljudi in ne vživa druge hrane, nego rastlinsko. Njegove slike pa obujajo občudovanje vsakogar, ki jih ima priliko videti. Vzlic temu gre umetniku jako slabo in upniki ga preganjajo vedno.

O grozni nesreči v Hang-Čau, kjer se je — kakor smo že poročali na tem mestu — vnelo skladišče smodnika in zletelo v zrak, o čemer je zgubilo življenje 2000 do 3000 ljudi, so došla natančnejša poročila. Katastrofa se je zgodila radi nepredvidnosti vojakov, ki so bili v bližini skladišča. Kitajci, ki se v vojski sicer tako boje za svoje dragoceno življenje, so zelo nepredvidni z ognjem. Kitajske vojske je bilo opazovati, da so o priliki, ko so zaboj s smodnikom prevažali s parnika na deželo, potem mirno sedeli na istih zabojih in — pušili tobak. Ni se torej čuditi, da se na tak način lahko prigodi nesreča. V neposredni bližini skladišča za smodnik v Hang-Čau je bilo taborišče, v katerem se je nahajalo okoli 1500 mož z enim generalom, po imenu Jungvei. Od teh ni ostal ni eden pri življenju, izvzemši one, ki so bili odsotni slučajno; tudi general je mrtev. Toda to še ni bilo dovolj.

Okolo taborišča je stalo mnogo malih hiš. V teh so stanovali največ trgovci, ki so imeli za-
služka od vojakov. Tudi ti ljudje s njihovimi svoji vred so skoro vsi žrtev razstrelbe, kajti na 3 kilometre na okoli so razrušena vsa stanovanja vsled silovitega zračnega pritiska. Inozemcem se ni zgodilo ničesar, ker njihove hiše so precej daleč od

torišča nesreče. Razstrelbo so čutili celo v sosednjem mestu Saošing, ki je nad 60 kilometrov oddaljeno od Hangčau-a. Natanko se ne da določiti, koliko je ponesrečilo ljudi, sodi se, da 2000 do 3000.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrirane zadruga v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravični mesec januarij 1899.

1. Število zadržnikov dne 1. januarja 1898.	1054
Narasto tekom meseca za	119
Padlo tekom meseca za	—
Število zadržnikov dne 1. febr. 1899. je znašalo	1173
2. Število deležev dne 1. januarja	1955
Priraslo deležev tekom meseca	186
Odpadlo	—
Število deležev dne 1. februarja je znašalo	2141
3. Svota vplačanih deležev do 1. januarja kron 94831.42	
„ „ „ tekom meseca	11489.86
„ izplačanih	30.00
Svota vplačanih deležev dne 1. februarja kron 106291.28	
Svota podpisanih deležev po 150 gld.	kron 642300.00
4. Predumov je bilo izplačanih 1. jan.	kron 27395.62
Priraslo tekom meseca	36392.14
Odpadlo	6117.90
Stanje predumov dne 1. februarja	kron 303669.86
5. Dopolnilni zaklad znašal je 1. januarja kron 14911.53	
Tekom meseca doplačalo se je	1822.27
Stanje dopolnilnega zaklada 1. februarja kron 16733.80	
6. Do konca meseca prosilo je 729 prosite-	
ljev za predjume v znesku	kron 523274.46
Dovolilo se je v znesku	389668.60
Izplačalo	380848.60
7. Hranilne vloge znašale so 1. januarja	kron 168454.42
Vložilo se je tekom meseca	36451.20
Izplačalo	18860.00
Stanje hranilnih vlog dne 1. februarja kron 186045.62	
v 145 knjižicah povprek po 1283 kron — vin.	
8. Gotovine v blagajnici 1. jan. in pri	
poštni hranilnici	kron 11477.67
Svota prejemkov tekom meseca in pri	
poštni hranilnici	91301.64
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštni	
hranilnici	96989.86
Saldo v blagajnici dne 1. februarja in pri	
poštni hranilnici	kron 5789.42
9. Dnarnega prometa blagajnice od dne	
1. januarja do dne 1. februarja	kron 199769.17
Rezervni zaklad 310 kr 4 ¹ / ₂ vin	
Hranilne vloge obrestujejo se po 4 ¹ / ₂ %.	
Lastna glavica v podpisanih deležih	106291.28
Zaupana glavica v hranilnih vlogah	186045.62
Razmerje 5 : 9.	
Hranilne vloge se obrestujejo po 4 ¹ / ₂ %.	
Predjumi vračajo se v enem ali večtedenskih obrokih	
z obrestmi vred po dogovoru. — Posojila na krajši čas na	
menjico se obrestujejo po 5-72 %.	
Seja ravnateljstva je vsaki ponedeljek ob 6 uri. zvečer.	
Uradne ure so od 9—12 popoldne in od 3—4 po-	
poludne vsaki dan.	

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 13. »Vaterland« javlja, da bode letos povodom velikih vaj v Celovcu sestanek našega cesarja z cesarjem Viljemom in carjem Nikolajem. Po gradovih v bližini Celovca in v deželni hiši da se že delajo priprave za vsprejem visokih gostov.

Dunaj 13. Neki češki list beleži vest, da so nastale diference med finančnim ministrom Kaizlom in njegovimi tovariši, vendar sodijo politični krogi, da stori grof Thun vse možno, da si ministra Kaizla ohrani v svojem ministerstvu. (Nam se zdi ta vest jedna onih, katere »politični krogi« spuščajo v svet, kadar — ničesar ne vedo. Ured.).

Dunaj 13. Včerajšnja »Wiener Ztg.« objavlja cesarski patent od 10. t. m., s katerim se sklicujejo deželni zbori v Galiciji, Gorenji Avstriji, na Moravskem in v Solnogradu na 20. dan tega meseca, oni v Dalmaciji na 22. in slednjič oni v Bukovini na 25. t. m.

Dunaj 13. Danes je došel semkaj ministerski predsednik baron Banffy. Iz Budimpešte javljajo, da je nepričakovano odpotovanje Banffy-ja semkaj presenetilo vse tamošnje politične kroge. Kriza nadaljuje, ker opozicija nikakor neče dovoliti Banffy-ju proračunskega in nagodbenega provizorija ter zahteva popred osebnih garancij (t. j. odstop barona Banffy-ja). Zato sodijo politični krogi, da je Banffy odpotoval semkaj prav v ta namen, da izprosi od krone, naj vendar enkrat odloči definitivno.

Washington 13. General Otis brzojavlja včeraj iz Manile: Današnji dan je bil jako miren. Od onih, ki so dne 4. in 5. t. m. padli na ameriški strani, bilo je najdenih do sedaj 70. Druzi trupel niso našli. Filipinci se baje zbirajo 12 milj severno od železnice, toda kakor se vidi, niso nič kaj posebno samosvestni.

Dunajska borza dne 13. februarja.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.45	101.65
„ „ v srebru	101.25	101.25
Avstrijska renta v zlatu	120.05	120.30
„ „ v kronah	102.10	101.85
Kreditne akcije	362.25	367.50
London 10 Lsr.	120.40	120.40
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.56	9.55 ¹ / ₂
100 italijanskih lir	44.45	44.42 ¹ / ₂

Trgovinske vesti.

Budimpešta 13. Pšenica za mare gold. 9.64—9.65. Pšenica za april 9.42 gl. 9.43 do —. Pšenica za oktober gold. 8.55 do 8.57. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gld. 7.86 do 7.88. Koruza za maj 1899. gld. 4.74 do 4.75. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.80 do 5.82. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slabe. Prodaja 1.000 met. stotov. Vreme: lepo.

Hamburg 13. Trg za kavo. Santos good average za mare 31.—, za maj 31.50, za september 32.75, za december 33.—.

Havre 13. Kava Santos good average za februar 50 k. frankov 36.75, za april 50 k. frankov 38.—.

Praga 13. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Rendement franco Aussig. Mirno. Februar gl. 12.35. do —. Mare gl. 12.37¹/₂ Oktober-dec. gld. 12.15. Denar.

Zahvala.

Podpisani se presrečno zahvaljuje vsem udeležnikom na pogrebu nepozabnega sina

Ivana,

dijaka VII. realke.

Posebno se zahvaljujem g. direktorju in gg. profesorjem tukajšne c. kr. realke, nadalje darovateljem prekrasnih vencev, v prvi vrsti njegovim sodijakom, družinam Laba in Juh in vrlim delavcem v mlinu Economo, konečno vsem onim, ki so mi na katerikoli način izrazili sožalje na nenadomestni izgubi.

Trst, dne 13. svečana 1899.

Ivan Božič.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.
Eskomtjuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3¹/₂%
Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5¹/₂%
Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

PRŠNI PRAH (prah za izvoščke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zasiljanju, nahodu in drugim katarinim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v

lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“

občinska palača, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.